

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: S. Balmuș
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

Dosarul nr. 3ra-1617/16

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Paraschiv Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva Întreprinderii Municipale „Infocom”, Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167, privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 octombrie 2013, Paraschiv Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Infocom” și SA „Apă-Canal Chișinău” privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începînd cu luna noiembrie 2007 pîrîții ÎM „Infocom” și SA „Apă Canal” Chișinău au indicat în ordinele de încasare a numerarului pentru apa potabilă consumată datorii în sumă de 1 701,33 lei, sumă ce a fost indicată repetat pînă la 01 noiembrie 2011 și care din motive necunoscute a fost micșorată pînă la 1 655,35 lei.

Menționează reclamantul că, la 31 iulie 2013, s-a adresat pîrîților cu o cerere prealabilă privind anularea tuturor datoriilor istorice din ordinele de plată a consumului de apă potabilă în sumă de 1701,33 lei, reieșind din faptul că acestea sunt lipsite de orice teme juridic, fiind expirat termenul de prescripție, însă cererea dată nu a fost satisfăcută.

Solicită reclamantul, anularea parțială a datoriilor în sumă de 1655,35 lei

pentru apa potabilă din ordinul de încasare a numerarului pentru luna august 2013 și încasarea de la pîrîți în beneficiul său a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexaminarea în termen a cererii prelabile din 31 iulie 2013.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, în proces în calitate de copîrît a fost atrasă Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 (f.d. 90 vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, în proces în calitate de intervenient accesoriu a fost atrasă Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 (f.d. 93 vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Paraschiv Andrei către APLP-54/197, SA „Apă-Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și încasarea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2016, s-a admis recursul declarat de către Paraschiv Andrei, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva întreprinderii municipale „Infocom”, societății pe acțiunii „Apă-Canal Chișinău” și Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/167 privind anularea parțială a datoriilor la plata pentru apă și repararea prejudiciului moral, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că, întru elucidarea tuturor circumstanțelor, instanța de apel, la examinarea pricinii urma cu certitudine să stabilească relațiile contractuale privind furnizarea serviciilor de aprovizionare cu apă și evacuare a apelor uzate a blocului din str. A. Russo 18/1, mun. Chișinău, precum și să constate gestionarul fondului locativ responsabil de prezentarea informației pentru serviciile prestate, deoarece după cum s-a constatat din materialele dosarului, circumstanțele date se contrazic. Drept consecință, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu a determinat definitiv obiectul probațiunii și circumstanțele ce urmau a fi probate.

După rejudecarea pricinii, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de Paraschiv Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 august 2016, în termenul prevăzut de lege, Paraschiv Andrei a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 martie 2015, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate

pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a examinat superficial apelul.

La 19 octombrie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Paraschiv Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării

pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Paraschiv Andrei ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Paraschiv Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță